

Da'wah-bæreren er ikke Ansvarlig for Opnåelsen af Resultaterne

Bismillahir Rahmanir Raheem

At være Da'wah-bærer er Profeternes opgave. Det er en af de bedste, og mest ærværdige gerninger. Allah ﷻ sagde:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

"Hvem er bedre i tale end den, som kaldte til Allah, og udførte en gerning, og sagde: 'Jeg er sandelig en af (dem der underkaster sig til Allah, dvs.) muslimerne?'" [MOQ Fussilat 41:33]

Kompensationen for denne gerning, er den bedste belønning, og den største gave i overflod. Den der udfører en så nobel gerning, nyder den højeste rang, og den bedste plads hos deres Herre i det Hinsides. Dette er tilfældet, hvis de handlede korrekt, fuldendte deres arbejde og udelukkende gjorde det for Allahs ﷻ skyld.

For at Da'wah-bæreren kan blive bevidst om sin opgave, og selvsikker i sin march, og ikke rammes af frustration, sorg eller fortvivlelse; for at hans situation ikke når det punkt, hvor han opgiver sin Da'wah, og forlader sin forpligtelse, så skal han i sin handlekurs og metode, lade sig inspirere af sin Herres ﷻ Bog (dvs. Qur'anen), og Profetens ﷺ Sunnah. Dette vil gøre ham bevidst om sin sag, ligesom Allah ﷻ siger:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

"Sig: Dette er min vej. Jeg kalder til Allah med sikker viden; Jeg og hvem end der følger mig. Ophøjet er Allah, og jeg er ikke en af dem, som sidestiller noget med Allah (dvs. begår Shirk)." [MOQ Yusuf 40:108]

Emnet, som skal være manifesteret; og sandheden, som skal være forstået og opfattet, er Da'awa aktivists pligt og karakter. Er det bare at udføre pligten om udbredelse (tableegh), og så slutter sagen der? Eller er Da'wah-bæreren ansvarlig for opnåelsen af de resultater, hans Da'wah sigter efter, og stilles han til regnskab for dem?

For at besvare den slags spørgsmål, er det nødvendigt at forklare følgende:

1) Der findes tierviis af Ayaat i Qur'anen, som bekræfter den komplette adskillelse imellem pligten om Tableegh, sammen med det at bære Da'wah på den ene side, og på den anden side, at opnå dens resultater, selvom personen ønsker succes med sin Da'wah, og hans folks omfavnelser af retledningen.

Her er nogle Ayaat:

Allah ﷻ siger:

﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾

"Hvis I vender jer bort, så vær forvisset om, at det er Vores Sendebuds pligt, at udbrede Budskabet." [MOQ Al-Maidah 5:92]

﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾

"Sendebudets pligt er udelukkende at udbrede det klare budskab." [MOQ Al-Nur 24:54]

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنَّ عَلَيْكَ إِيَّا الْبَلَاغَ﴾

”Og hvis de vender sig bort, så har Vi ikke sendt dig som en værgе over dem; og det er udelukkende din pligt at udbrede (budskalet).” [MOQ Al-Shura 42:48]

Ayaat fra Qur’anen forklarer også, at sagen med hensyn til deres (dvs. folkets) retledning og accept, er overladt til Allah ﷻ, og at Da’wah-bæreren ingen kontrol har over det. Her er nogle af dem:

Allah ﷻ siger:

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾

”Beslutningen ligger ikke hos dig (men hos Allah); om end Han vender sig barmhjertigt imod dem, eller straffer dem, for de er sandelig uromagere.” [MOQ Aal ’Imran 3:128]

﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾

”Så påmind (dem)! For det er din eneste opgave. Du skal ikke varetage (deres) affærer.” [MOQ Al-Ghashiya 88:21-22]

2) At overholde Iman og de retskafne handlinger - antydet i Allahs ﷻ ord

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾

”Allah har lovet dem iblandt jer, som erklærer Iman, og handler godt, at Han sandelig vil lade dem overtage magten på jorden (dvs. give dem Kbilafah).” [MOQ Al-Nur 24:55]

Dette fører ikke nødvendigvis til en øjeblikkelig opfyldelse af overtagelse (Istikhlaf), eller en hastig sejr, på grund af ens involvering i Da’wah handlinger, og udførelsen af dem. Beviset for det, er følgende:

Den udsatte sejr til Profeterne, inklusive Muhammad ﷺ, skønt de var fuldt ud engageret i Iman, og de retskafne handlinger, og var langt fra tvivl. Allah ﷻ siger:

﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا﴾

”(De fik en udsættelse) indtil, da sendebudene opgav håbet (om deres folk), og mente, at de blev behandlet som loagnere, så kom Vores hjælp til dem.” [MOQ Yusuf 40:110]

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾

”Eller tror I (virkelig) at I vil indtræde Lyksalighedens Haver (Al-Jannah), uden de samme prøver, som ramte dem, der gik bort før jer? De mødte lidelser og modgang, og de blev rystede, til den grad at Sendebudet, og dem, som erklærede Iman sammen med ham, sagde, 'Hvornår kommer Allahs hjælp?' Og sandelig! Allahs hjælp er (altid) nær!” [MOQ Al-Baqarah 2:214]

Da’wah-bærerenes nødvendige udvisning af tålmodighed og udholdenhed, indtil Allah ﷻ opfylder Sit løfte om hjælp, og afstedkommer overtagelsen. Om dette, siger Allah ﷻ:

﴿لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَدَىٰ كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾

"I vil sandelig blive testet i jeres ejendomme og i jeres indre. Og I vil sandelig høre meget, som sårer jer, fra dem som modtog Bogen før, og fra dem som tilbeder partnere ved siden af Allah. Men hvis I holder ud, og beskytter jer imod ondt, så er dette visselig en afgørende faktor..." [MOQ Aal 'Imran 3:186]

﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِّن قَبْلِكَ فَصَبِرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾

"Sendebude for jer blev afvist, og de udviste tålmodighed og standhaftighed overfor deres afvisning og forfølgelse (af dem) indtil Vores hjælp nåede frem (til dem). Og der er ingen der kan ændre Allahs Ord (dvs. Befalinger)." [MOQ Al-An'am 6:34]

3) En advarsel imod følelser som utålmodighed, vrede, ufølsomhed og sorg

Mange Ayaat og Ahadith advarer om dette. Allah ﷻ siger:

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾

"Så vent tålmodigt på din Herres ordre, og vær ikke ligesom fiskens ledsager..." [MOQ Al-Qalam 68:48]

Allahs ﷻ ordre er i følgende sammenhæng, at Han gav Quraish tid, og udsatte hjælpen til Allahs Sendebud ﷺ imod dem. Han ﷻ sagde også:

﴿وَإِنْ كَانَ كَبْرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾

"Hvis det, at de vender sig bort, er hårdt for dig (så spørg dig selv), hvis du var i stand til at søge en tunnel i jorden, eller en stige i himlen, for at bringe dem et tegn, (hvad godt er der ved det)? Hvis det var Allahs vilje, kunne Han sagtens samle dem alle på Sand Retledning. Vær derfor ikke blandt dem, som er uvidende." [MOQ Al-An'am 6:35]

Og Han ﷻ sagde:

﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾

"Er den, for hvem det onde i hans adfærd gøres tiltrækkende, så han anser det for at være godt (da ligesom den som er retledt)? Fordi Allah vildleder den Han vil, og Han vejleder den Han vil. Så lad ikke dit indre være opslugt af sorg for deres skyld. Fordi Allah ved udmærket hvad de gør." [MOQ Fatir 35:8]

Og Profeten ﷺ sagde til Khabbab bin al-Aratt i slutningen af en Hadith: **"Men I har travlt."**

4) Det er nødvendigt, at Da'wah-bæreren er bevidst om ansvarets byrde. Det er byrden, som indbefatter elevring og ændring, og han skal være bevidst om, hvor store de hindringer og udfordringer, han vil møde når han bærer Da'wah, vil være. Det er en del af den nødvendige oplysning, for at undersøge vejen frem, og forstå de faktuelle fakta, man ikke kan overse.

Det kan ikke benægtes, at Da'wah-bærere i dag, som er hengivne overfor den sande idé og klare metode, har arvet en stor mængde af uklarheder, som ramte den islamiske idé, siden det andet århundrede efter Hijrah

indtil i dag. Disse overskyggende faktorer, lagde et dække over Islams image, som det blev åbenbaret til Muhammad ﷺ, og han ﷺ sagde sandheden, da han sagde:

((إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ))

”Islam begyndte som noget fremmed, og den vil vende tilbage fremmed ligesom den begyndte. Må Allah velsigne de fremmede.” [al-Tirmidhi, i Kitab al-Iman...]

Lige siden Da’wah-bærerne begyndte arbejdet for elevering og ændring, og genoptagelsen af den islamiske levemåde har de stået overfor spørgsmålet om vejen hen imod elevering og ændringsmetoden, når de mødes med dem, der afveg fra Profetens metode i etableringen af den Islamiske Stat og implementeringen af Allahs ﷻ styre på jorden. Den internationale situation er dog anderledes i dag, end den var da Allahs Sendebud ﷻ etablerede sin stat. Staten blev etableret i Madinah, uden at tiltrække nogen opmærksomhed fra perserne og romerne. Det første militære sammenstød mellem den islamiske stat og det romerske imperium skete i det 8. år efter Hijrah. I dag arbejder Kufr staterne sammen for at angribe os. De arbejder også direkte, og via deres nikkedukker, muslimernes regenter, for at forhindre genetableringen af Khilafah. De kæmper også imod politisk Islam, efter at de fik succes med at nedlægge Khilafah Staten, for cirka treogfirs år siden.

Hvad angår de udfordringer, som muslimer generelt, og Da’wah-bæreren især, står overfor, så er de mange.

Her er nogle af dem:

Fysiske udfordringer: Disse afspejles i nedlæggelsen af Khilafah, oprettelsen af en entitet for jøder i Al-Quds, klapjagt på oprigtige arbejdere for Islam, ved hjælp af hidtil uforlignelige brutale midler, arbejdet for at hindre Ummah i at få avancerede våbenmuligheder, inklusive nukleare og kemiske våben, og ydermere afværge og angribe ethvert forsøg på at forene muslimerne.

Intellektuelle udfordringer: De repræsenteres i tilsviningen af Islam, og en cirkulering af fordrejninger om Islam overalt, især fra de korrupte retslærde (’Ulema). Også ved at skabe racemæssige og nationale kald, og fokusere på idéen om en kompromisløsning, ophøjning af frihederne og demokratiet.

Desuden er de meget opsatte på at ødelægge Islams sociale system, og fremvise, at Islam ikke er i stand til at løse de ’moderne’ problemstillinger, og meget mere.

Tilstedeværelsen af sådanne forhindringer og udfordringer, Da’wah-bæreren står overfor, udover den store byrde, er naturlige og normale på den sande Da’wahs vej. Altså er det ikke tilladt for Da’wah-bæreren at blive overvældet af fortvivlelse og frustration, eller at forlade Da’wah, når han bemærker forhindringerne på vejen, eller sejrens udsættelse. Han skal vide, at den manglende aktivitet, og samfundets manglende respons, og at folket vender sig bort fra Da’wah, og at sejren udsættes, ikke nødvendigvis betyder, at der mangler noget i arbejdet, eller at man har afvejet fra den rigtige vej. Der findes ikke noget bedre bevis end den islamiske Da’wahs tilstand ved slutningen af perioden i Makkah. Resten er afhængigt af Allahs ﷻ ordre.

Og Ibn Hisham rapporterede i sin Seerah om Profeten ﷺ: **”Og da Allah ﷻ ønskede at hjælpe Sin Deen, støtte Sit Sendebud, og opfylde Sit løfte til ham, gik Allahs Sendebud ﷻ ud i den sæson, hvori han mødte de få personer fra al-Ansar (som endte med at give ham ﷻ Støtten).”**

Denne tjeneste fra Allah ﷻ til Sin Profet ﷺ, kom efter samfundet i Makkah var frosset fast, og efter Tha’qif-stammens meget hårde afvisning af Profeten ﷺ, og efter de arabiske stammer havde afvist en anmodning om deres støtte/hjælp (Nussrah). Situationen var den hårdeste, og fortvivlelsen nåede sit højeste.

Så efter at have forklaret disse punkter, så forsikres Da’wah-bæreren om, at han fortsat er på den rette vej, uanset hvor lang tid det tager.

Skønt han nærer det bedste håb til Allah ﷻ, at sejren kommer snart, og at udvejen er nær, så kæder han ikke sin Da'wah aktivitet sammen med opnåelsen af dens formål.

Der er én ting til, hvis tilstedeværelse Da'wah-bæreren hele tiden skal være sikker på, så hans handling kan blive ved med at være retskaffen. For at den kan være det, skal den være oprigtig og korrekt. Den korrekte handling er den, som er afhængig af Shari'ah, og som ikke afviger fra den. Den oprigtige handling er den, som udelukkende udføres for Allahs ﷻ skyld, og ikke for pynt (dvs. ros, berømmelse, materielle goder osv.) i denne verden.

Når tilstanden først er således, vil Da'wah-bæreren være forsikret om, at Allahs ﷻ løfte er sandt, og at den islamiske stat vil blive etableret, selv hvis det tog noget tid.